

عنوان مقاله:

بررسی سیر آموزش معماری در ایران و احیا پارادایم اسلامی و سنتی در آموزش دانشگاهها

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

احمد پورمحسنی - دانشجوی دکتری تخصصی معماری، تهران، ایران

احمد میرزا کوچک خوشنویس - عضو هیات علمی تمام وقت پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

لازمه آموزش معماری و در حقیقت هنر معماری، وجود نبوغ و ذوق و طبع معماری و طراحی و ایده پردازی در هنرجوی این رشته میباشد. که مربوط به زمان خاصی نبوده هرچند در شیوه های آموزشی و گزینشی از زمانهای گذشته تا کنون تغییراتی حاصل گردیده است و آن هم بی دلیل نبوده است چون میتوان با ابزارهای نوین علاقه افراد را احیا و یا حتی ذوق افراد را تغییر و یا به آنها نشان داد و انتخاب را آسان و توانمندی ها را یادآوری نمود. معماری امروز داری تفکیک هایی شده که میتوان حتی ایده پردازی را بدون انجام عملیاتی کاردرسایت ها و ساختمان بعنوان یک بخش از هنر معماری به حساب آورد البته لازمه ایده پردازی تا مرحله ارایه ایده نیاز به مطالعات مقدمات طرح از جمله موقعیت زمان و مکان و زیر شاخه های مربوطه و علوم مرتبط و توانایی های ساخت دارد. روی هم رفته و از دیرباز کسانی در این هنر موفق بوده اند که ذوق ذاتی به همراه تلاش فراگیر در آموزش تیوری و عملی و ثبت نتایج را بسیار منظم و پویا با استفاده از تجارب ونحوه و شیوه عملکرد گذشتگان و معاصرین خویش را در نظر داشته اند. امروزه با پیشرفت های علمی و بالا رفتن علم ارتباطات خصوصا ورود کامپیوتر باعث شده است که نه تنها در روش ها بلکه در نتایج و خروجی ها علوم از جمله هنر معماری تغییراتی فاحش و با سرعت بالا رخ دهد، باورود و پیشرفت ابزارهای طراحی و نرم افزارهای مرتبط معماری در نگاه اول فاصله زیادی با شیوه های سنتی و کار با دست و حضور در بحث ها و ایده پردازی ها احساس میگردد اما با تمرکز آگاهانه در می یابیم که این پیشرفت فقط در حیطه ابزارها صورت پذیرفته و ایده ها و طرحها تنها به این دلیل دستخوش تغییر نگردیده اند بلکه ایده هایی که تا قبل از این فقط در ذهن افراد عبور میکرد امروز دقیقا و مجازی با کمترین هزینه وقتی و مالی در صفحه کامپیوتر نشان داده میشود و پس از رفع ایرادات و ابهامات عملا اجرا میگردد که نباید آن را بمنزله حذف سبک های سنتی دانست بلکه برعکس شیوه های سنتی نیز به برکت وجود این نرم افزارها بیشتر نمود و طرفدار پیدا کرده و مورد توجه قرار گرفته اند و تقریبا به صورت مدرن نوستالژیک رخ نمایی می کنند. اما به اینصورت می توان مطلب را مطرح کرد که شیوه آموزش و فعالیت در رشته هنری معماری امروز با استفاده از نرم افزارهای نوین، شیوه ها و ایده های زیادی را به دنیای معماری وارد کرده است و این در راستای همان اصل پویا بودن هنر معماری بسیار کمک حال معماران می باشد. حال سوال مهم این میباشد که آیا دانشگاهها و مدارس معماری برنامه ای برای احیا معماری سنتی دارند و با چه برنامه های میتوان در این مسیر موفق باشیم. روش تحقیق حاضر با موضوع سیری در شیوه های آموزش معماری در ایران و احیا پارادایم اسلامی و سنتی در روند آموزش دانشگاهها با رویکردی کیفی و روش تطبیقی و تحلیلی و مطالعات کتابخانه ای و مستندات و مقالات در این زمینه تهیه گردیده است.

کلمات کلیدی:

معماری نوین، آموزش، طراحی، سنتی و معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407897>

